

Bilag 2

Udvalget har stillet arbejds- og socialministeren følgende spørgsmål:

Vil ministeren være villig til at revidere reglerne for hjemmenes betaling dels under hensyn til stigning i indkomster i årene siden skalaens fastsættelse og dels under hensyn til, at så forholdsvis få mellemindtægter har benyttet hjælpen?

Ministerens svar: Efter en beregning, der er foretaget i arbejds- og socialministeriet, vil det på grund af den stigning, der har fundet sted i pris- og lønniveau fra 1948 til 1951, for hovedstadens vedkommende være rimeligt at forhøje den laveste skattepligtige indkomst, ved hvilken der skal ydes betaling for husmoderafløsning, fra 4 400 kr. til 5 200 kr. For købstæderne og landkommunerne kan indkomstbeløbet tilsvarende forhøjes til henholdsvis 4 550 kr. og 3 900 kr., svarende til henholdsvis 87,5 pct. og 75 pct. af det for hovedstaden nævnte beløb. Det vil endvidere være rimeligt på tilsvarende måde at forhøje de gældende tillæg for børn fra henholdsvis 800, 700 og 600 kr. i de 3 kommunegrupper til 950, 825 og 700 kr.

Som følge af stigningen i lønniveauet bør på den anden side taksterne reguleres opad, for de laveste takster fra henholdsvis 1 kr., 85 øre og 70 øre til 1 kr. 20 øre, 1 kr. 5 øre og 90 øre.

Det fremgår af ministeriets materiale, at der for de indtægtsgrupper, der ligger nogenlunde omkring eller over sygekassegrænsen, er relativt færre familier, der benytter husmoderafløsningen, end i de lavere indtægtsgrupper.

Af hensyn hertil samt til, at familier med indtægter lige over sygekassegrænsen kan være økonomisk vanskeligt stillet, når husmoderen på grund af sygdom ikke kan passe hjemmet, er ministeriet tilbøjeligt til at mene, at man bør lempe skalaen noget for disse indtægtsgrupper.

Hvorledes en sådan ændring i enkeltheder bør foretages, hænger tildels sammen med de beregningstekniske forhold bag skalaens tal. I ministeriet har man nærmere undersøgt virkningen af en af de muligheder, der her foreligger, og det kan eksempelvis nævnes, at der efter denne mulige ændring i de tre kommunegrupper (benævnt som K I, II og III) sker følgende forandringer for indtægter i nærheden af sygekassegrænsen:

	Familier uden børn				Familier med 3 børn			
	Skattepligtig indkomst	Takst i henhold til:		Nedgang i taksten	Skattepligtig indkomst	Takst i henhold til:		Nedgang i taksten
		Gæld. skala	Foresl. skala			Gæld. skala	Foresl. skala	
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
K I	10 200	13,00	10,80	2,20	12 375	11,50	9,20	2,30
	11 200	18,00	12,40	5,60	13 375	16,00	10,80	5,20
K II	8 925	11,65	9,45	2,20	10 825	10,30	8,05	2,25
	9 700	14,35	10,85	3,50	11 700	14,35	9,45	4,90
K III	7 650	10,70	8,70	2,00	9 275	9,45	7,40	2,05
	8 400	14,45	10,00	4,45	10 025	13,20	8,70	4,50

I forbindelse med dette spørgsmål kan nævnes, at man antagelig bør undlade at forhøje de højeste betalingstakster, der på grund af stigningen i husmoderafløsernes løn siden 1949 nu kun udgør 80—85 pct. af lønnen til en uddannet husmoderafløser, men derimod nogenlunde svarer til lønnen til en almindelig hushjælp. Højere end til dette beløb kan man næppe gå, når der fremtidig ikke stilles krav om, at alle husmoderafløser skal være uddannede.